

ARKTIVERT

FRÅN SÖDERMALMÅNDS-NERIKES NATION #3 2016

Våra visioner kring Aktuellt skiljer sig avsevärt åt. Vad är en bra nationstidning? Vi båda höll oss kvar vid fasta principer ställda på sin spets: att förändra för att förändra, mot att behålla för att behålla. Vad är traditioner egentligen värda i tidningsvärlden?

Det vi var överens om var att vi ville göra en tidning byggd på intresse. Att få skriva för att man är intresserad av att skriva, att få skriva om det man är intresserad av, att få läsa om det som faktiskt är intressant. Det satte igång en tankeprocess i oss: behöver vi göra Aktuellt på samma sätt som tidigare, baserat på argumentet att "så här har vi alltid gjort"? Det finns inga bestämmelser kring vad som måste vara med i Aktuellt, men att göra en nationstidning innebär också ett ansvar - och vissa begränsningar. Tidningen ges ut i nationens namn och bör därför mer eller mindre spegla nationens kärna. Vi behövde hitta en balans mellan å ena sidan våra egna intressen, å andra sidan nationens.

En vanlig fördom är att att nationslivet är patriotiskt och tävlingsinriktat. Det förväntas att nationerna ska konkurrera om att vara bäst, främst, störst - och att det också är det vi bör framhäva i vår tidning. Att vi är den bästa av nationer, och att vi därför ska ha den bästa av nationstidningar. Men, vad är egentligen en bra nationstidning? Det finns ett värde i journalistik, att nå ut till såväl recentiorer som seniorer, att producera en tidning man kan vara stolt över.

Vi som redaktörer kunde inte komma överens - och är fortfarande inte överens - om hur den bästa nationstidningen ska se ut, vilket troligtvis och förhoppningsvis speglas i årets tredje nummer av Aktuellt. I tidningen finns ett möte mellan nationens innersta kärna, och verkligheten utanför slottet. I vårt arbete bort mot blind patriotism har vi med visst perspektivtagande försökt förmedla vad som egentligen finns bakom våra dörrar - en kurator som äter snabbmakaroner, en präst som vill vara ett stöd för våra medlemmar. Genom att ifrågasätta och våga förändra har vi behållit det vi hoppas kan ha ett värde för våra läsare, och mixat det med fotboll, poesi och en skvätt vin.

I landet lagom är man aldrig riktigt nöjd, men vi hoppas att vi lyckats förmedla våra intressen till er - både de gemensamma, och de som skiljer sig åt. Vi hoppas också att vi genom denna tidning kan inspirera till något slags engagemang: Snerikes står med öppna armar och väntar på dig. Nu återstår bara en fråga - hur kan en tidning som heter Aktuellt vara så inaktuell?

Air och *AJ*

- 05. 1Q har ordet
- 06. Landskapskallelse
- 07. Landskapsreferat
- 08. Sirius, Dalkurd och fotbollens framtid
- 10. Filosofin
- 11. Ljudet av en bulldozer
- 14. Krönikan
- 15. Kalendariet
- 16. Notisen
- 18. Din nation, din framtid
- 20. Quiz me under the mistletoe
- 21. Uppsala akademiska vinsällskap
- 22. Ett sekulariserat nationsliv?
- 24. En kväll med Theo
- 26. Tipset
- 28. Terminens recentior
- 30. Prestigelöst och politiskt på poetry slam

Redaktionsassistent
Alva Schiöler

Omslagsfoto
Vendela Bernström

Fotograf
Lina Thelander

Krönikör
Karin Dungner

Skribent
Malin Andrén

Skribent
Mikaela Byberg

Skribent
Eddie Fernberg

Skribent
Hjalmar Lind

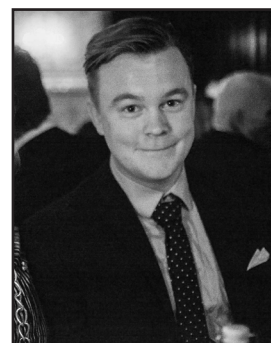
Skribent
Karin Nedler

Skribent
Valter Gadin, Agnes
Norman & Sara Widebeck

Quizmakare
Albin Björk

Quizmakare
Anton Renman

Redaktörer
Annika Kronberg
& Anton Julin

Kontakt
aktuellt@snerikes.se

Tryck
Exakta AB

Ansvarig utgivare
Theodor Söderberg

Adress
S:t Larsgatan 4
753 11 Uppsala

“Sörmlandnärking hela livet”. Det är ett motto som funnits med länge och som fångar kärnan i mångas engagemang och kärlek till nationen. Även om det är vi studenter som driver och genomför verksamheten, finns det tusentals tidigare medlemmar som i århundraden före oss varit här och gjort samma sak som vi gör nu. Det här är någonting som jag tycker är fantastiskt med Snerikes, hur vi binder samman generationer av Sörmlandnärkingar och skapar intressanta möten över generationsgränser och vetenskapsdiscipliner. Nationen bidrar till en spännande symbios mellan det som varit och det som är. Tack vare våra starka traditioner sammanflätas dagens verksamhet med vår långa historia och blir ett nytt spännande kapitel i vår historiebok.

Traditioner är viktiga eftersom de ger oss ett sammanhang och en förklaring till vad och varför vi gör som vi gör på nationen. Traditionerna hjälper till att bygga upp vår identitet som gör att vi, dagens studenter, kan sjunga med i samma sånger som medlemmarna som var aktiva under 50-talet. Det är viktigt att vi alltid ser på nationen med ett större, historiskt perspektiv och inte genomför förändringar i organisationen bara för att det faller oss in. Men, lika viktigt är det att vi som är aktiva idag får möjlighet att omvärdera våra traditioner och därmed sätta vår prägel på vår verksamhet. Nationen avslutade under våren sitt utbyte med en vännation som bara tillät män att åka och besöka dem. Vi som aktiva idag ansåg att det inte är något som är förenligt med våra värderingar och vad vi tror på och därför var det en tradition som behövde kritiserats och omvärderas. Studenttiden är fylld med glädje och nöjen men vi bär också ett ansvar att visa samhället hur vi vill att vår värld och framtid ska vara.

I somras fick jag möjligheten att läsa mig in på nationens 1800-talshistoria. 1876 skrev nationen in den första kvinnliga medlemmen och under de följande decennierna skrevs ytterligare några kvinnor in i nationen. En av dessa medlemmar skrev anteckningar om studentlivet och i dessa anteckningar går det att läsa att de kvinnliga medlemmarna hellre valde att erlägga straffavgift för att utebli från, de då obligatoriska, landskapen eftersom de ”voro nämligen infamt påpassade”. Att hellre vilja betala en straffavgift än att gå till nationen och träffa de manliga studenterna vittnar om vilken plagsam jargong och attityd som fanns mot kvinnor. Tyvärr brottas samhället fortfarande med att förändra attityder och stereotyper. De senaste terminerna har det uppmärksamats att nationerna såväl som studentlivet har mycket kvar att göra i sitt jämställdhetsarbete. Även nationens ämbetsmannakår har konstaterat att Snerikes måste fortsätta utvecklas och under hösten kommer vi arbeta för att ta fram formerna för Snerikes framtida jämställdhetsarbete. Jag är spänd inför vad vi kommer att göra och vad som kommer bli vår prägel på vår studenttid. Tillsammans kan vi skapa nya traditioner och en nation som är byggd på en jämlik grund.

Nationen är en mötesplats för generationer av Sörmlandnärkingar och det är en mötesplats för oss som är här just nu. För mig är det lika viktigt att värna om de traditioner som sätter oss i ett större tidsperspektiv och som förenar oss med århundraden av aktiva nationsmedlemmar, som det är att vi vågar ta ställning och förändra det som idag inte stämmer överens med våra värderingar. Nationen är och ska vara en plats för alla. Det är våra olikheter som gör nationen stark: att vi är lika olika. Och den nation som jag känner arbetar varje dag för att bli ännu bättre, och därför är jag otroligt stolt över att vara Sörmlandnärking hela livet.

Theo

Härmed kallas Södermanlands-Nerikes nations landsmaninnor och landsmän till höstterminens andra och tredje ordinarie LANDSKAP

Måndagen den 31 oktober 2016, kl. 18,30
PRICK i nationens festsal.

Preliminär föredragningslista

1. Öppnande
2. Val av justeringspersoner och röstsammanräknare
3. Godkännande av kallelseförfarandet
4. Fastställande av föredragningslistan
5. Godkännande av föregående protokoll
6. Adjungeringar
7. Meddelanden
8. Bordlagda ärenden
9. Fyllnadsval av:
  - a. Alumnförman 1 st. ht16-vt17
  - b. Biblioteksnämnsledamot 1 st. ht16-vt18
  - c. Helgfikavärd 1 st. ht16
  - d. Nationsnämndssuppleant 1 st. ht16
  - e. Revisor för skattmästare och förvaltningsdirektionen 1 st. 2017
  - f. Stadgeutskottsledamot 1 st. ht16-vt17
  - g. Stipendienämndssuppleant 1 st. ht16-vt18
  - h. Torsdagsvärd 1 st. ht16
10. Val av:
  - a. Arkivarie 1 st. vt17-ht17
  - b. Fanbärare 1 st. vt17-ht17
  - c. Internationell sekreterare 1 st. vt17-ht17
  - d. Marknadsföringsassistent 2 st. vt17-ht17
  - e. Marknadsföringsförman 1 st. vt17
  - f. Programvärd 2 st. vt17
  - g. Recentiorsförman 2 st. vt17-ht17
  - h. Redaktör 1 st. vt17-ht17
  - i. Webbredaktör 1 st. vt17
11. Bokslut och revision sommarrestaurangen Bryggan 2016
12. Halvårsbokslut 2016
13. Verksamhetsberättelse första halvåret 2016
14. Stadgeändring datorförman, första läsningen
15. Resultat allmänt fyllnadsval
  - a. Nationsnämndssuppleant 1 st. ht16-vt17
16. Resultat allmänna val och allmänna majoritetsval
  - a. Landskapets ordförande 1 st. vt17-ht17
  - b. Barmästare 1 st. vt17
  - c. Hovmästare 1 st. vt17
  - d. Köksmästare 1 st. vt17
  - e. Klubbmästare 2 st. vt17
  - f. Andre kurator 1 st. vt17-ht17
17. Övriga frågor
18. Avslutande

Utfrågning sker 26 oktober kl. 17 i nationens festsal. Förtidsröstning kan ske under expeditionstid från och med 26 oktober. Efter landskapet serveras sexa för 50 kr, för recentiorer endast 20 kr (ingår i receppaketet).

Måndagen den 5 december 2016, kl. 18,30
PRICK i nationens festsal.

Preliminär föredragningslista

1. Öppnande
2. Val av mötesordförande
3. Val av justeringspersoner och röstsammanräknare
4. Godkännande av kallelseförfarandet
5. Fastställande av föredragningslistan
6. Godkännande av föregående protokoll
7. Adjungeringar
8. Meddelanden
9. Bordlagda ärenden
10. Fyllnadsval av:
  - a. Bitr. revisor för andre kurator 1 st. vt17-ht17
  - b. Besvärsutskottsledamot 1 st. vt17-ht18
  - c. Evenemangsassistent 2 st. vt17
  - d. Förvaltningsdirektionsledamot 2 st. vt17-ht19
  - e. Helgfikavärd 4 st. vt17
  - f. Idrottsförman 1 st. vt17-ht17
  - g. Krönikör 1 st. vt17
  - h. Nationsfotograf 1 st. vt17
  - i. Nämndsekreterare 1 st. vt17
  - j. Nationsrevisor 1 st. vt17-ht18
  - k. Stadgeutskottsledamot 1 st. vt17-ht19
  - l. Stipendiesekreterare 1 st. vt17-ht17
  - m. Styrelseledamöter stiftelen 2 st. vt17-ht17
  - n. Sånganförelse 1 st. vt17
  - o. Torsdagsvärd 2 st. vt17
  - p. T-träffsvärd 2 st. vt17
  - q. Valutskottsledamot 6 st. vt17-ht17
11. Val av:
  - a. Nationsnämndssuppleant 2 st. vt17-ht18
  - b. Barvärd 4 st. vt17
12. Nationens budget 2017
13. Resultat allmänt val
  - a. Nationsnämndssuppleant 2 st. vt17-ht18
  - b. Barvärd 4 st. vt17
14. Övriga frågor
15. Avslutande

Utfrågning sker 30 november kl. 17 i Tom Paulis rum (Tornrummet). Förtidsröstning kan ske under expeditionstid från och med 30 november. Efter landskapet serveras sexa för 50 kr, för recentiorer endast 20 kr.

Uppsala 22 september 2016
/Tove Akerrén/
Landskapets ordförande

Terminens första landskap lockade en måttlig, men tapper, skara om ungefär fyrtio landsmän och landsmaninnor till nationens festsal. Denna afton hade vi äran att förrätta landskapet i närvaro av både inspektor Johan Åqvist och inspektor emeritus Tom Saldeen.

Formalians var snabbt överstökad då den enda egentliga synpunkten var att undertecknad i föregående landskapsprotokoll råkat skriva att andre kurator givit sig själv en blombukett istället för till tredje kurator under avtackningen. Detta pinsamma misstag korrigerades snabbt och mötet kunde gå vidare.

Herr förste kurator meddelade att nationen hitintills skrivit in 1100 recentiorer denna termin. Allmänt jubel utbröt och fick tystas med handfast slag av ordförandes klubba så att nationen kunde gå vidare till val.

Först ut valdes fröken Anna Hasselqvist Haglund till ledamot av biblioteksnämnden. Fröken Anna Bereza Jarocinska, som suttit som tillförordnad internationell sekreterare under terminen, valdes formellt att fortsätta

med ämbetet. Den redan installerade kördirektören fröken Angelica Chirico fick också hon formellt mandat av Landskapet. Fröknarna Karin Alriksson och Lina Thelander fick sina första ämbeten och kan numera titulera sig marknadsföringsassistent respektive nationsfotograf. Fröken Ellen Widstrand valdes till ledamot av stipendienämnden. Till torsdagsvärdar valdes recentiorerna fröken Helen Afeworki och herr Christian Sorenson. Posterna som T-träffsvärdar kneps av duon Filip & Fredrik (tyvärr inte tv-personligheterna utan deras Upsaliensiska namnar med efternamnen Tiger och Paal). Sist men inte minst valdes fröken Disa Chrapkowska till programsekreterare för vårterminen.

I brist på kandidater till ledamöter av stadgeutskottet, biblioteksnämnden och stipendienämnden samt revisor för skattmästare och Förvaltningsdirektionen, bordlades dessa val till nästa landskap.

Efter att stadgeutskottsledamot Anton Julin presenterat utskottets årsberättelse kunde denna granskas och läggas till handlingarna. Fröken Jolinn Andersson Engblom gjorde

en imponerande insats när hon sammanfattade ändringarna för den andra läsningen av stadgerevisionen, vilken godkändes av Landskapet. Herr förste kurator presenterade andra läsningen av stadgeändring gällande införande av alumnförman samt filosofiföreningen Demiratus ansökan om att bli nationsförening. Landskapet godkände båda. Kvällen avslutades med det rafflande resultatet från valet av proinspektor. Teologie doktor Per Ström, akademiintendent och konungens kammarherre valdes till denna post för de kommande åren. Nationen riktar sina varma gratulationer!

Efter sedvanligt tackande och ryggdunkande möblerades festsalen om till sexa. De nya ämbetsmännen tackade för förtroendet och herr inspektor emeritus talade länge och varmt om hur mycket han uppskattar landskapet efter att vi sjungit O gamla klang. Sedan firades det långt in på natten.

I ämbetet,
Eddie Fernberg
Nämndsekreterare

SIRIUS, DALKURD OCH FOTBOLLENS FRAMTID I DEN AKADEMISKA STADEN

TEXT: HJALMAR LIND. FOTO: KARIN ÅGREN

Av alla oviktiga ting, är fotboll det viktigaste. Jag lyfter blicken från påve Johannes Paulus IIs citat och kisar ut genom fönstret, bort mot domkyrkan. De svarta torntaken avtecknar sig skarpt mot den blå himlen. "Undrar om ärkebiskop Antje Jackelén är fotbollsintresserad?", funderar jag. Men vilka skulle hon heja på? Malmö FF eller Hammarby? Borussia Dortmund, klubben från hennes hemort? Kanske rentav ett Uppsalalag? Jag hindrar mig själv från att ringa domkyrkans kansli och fråga. Som Sveriges fjärde största stad innehar Uppsala den icke så smickrande titeln "landets största ort utan ett allsvenskt fotbollslag". Hur blev det så? Nog borde Uppsala kunna vara, eller åtminstone bli, en fotbollsstad?

Uppsalas elitfotbollsscen för herrlag domineras av ett lag: älskade och hatade IK Sirius FK. Framgångarna har lyst med sin frånvaro och under sin 109-åriga historia är klubbens meriter blygsamma: ett SM-silver från 1924 och totalt tre allsvenska säsonger, '68, '73 och '74. Men på senare tid har laget fått ny luft under sina blåsvarta vingar. Förra säsongen spelades allsvenskt kval mot Falkenberg inför 7100 åskådare på Studenternas IP, och i skrivande stund leder laget Superettan och håller greppet om direktplatsen till Allsvenskan nästa säsong. Trots dessa stordåd är publiksnittet alltså lågt, och intresset från staden är svalt för att vara en ort med

211 000 invånare. Som lök på laxen har sensationsgänget Dalkurd från Borlänge visat stort intresse för att flytta till Uppsala och håller aktiva förhandlingar med kommunen. Sedan grundandet 2004 har Dalkurd gjort en raketklättring genom seriesystemet och ligger nu fyra i Superettan, 11 poäng bakom Sirius och sex nesliga dito från kvalplats. Huruvida Uppsalas fotbollsframtid kommer skrivas av Sirius, Dalkurd eller båda är oklart, men oavsett vilket så bör frågan snarare handla om Uppsala herself. Är staden redo?

I jakten på svar kontaktar jag Henrik Ågren, historieforskare och revisor i Sirius supporterförening. Vi möts på hans kontor. Jag skymtar en författarbild i en av professorns utgivna böcker, givetvis är Sirius-halsduken på. Efter att hälsningsfraser och kaffe utväxelsats går vi rakt på sak. Henriks syn på Sirius framtid är i bästa fall försiktigt optimistisk, som Sirius-supporter sedan barnsben är han alltför van att bli besviken. "Fotboll är traditionellt en Götalands-företeelse och Uppsala har traditionellt varit en bandystad".

Historieforskaren förkunnar tydligt vilken grund Uppsalas fotbollskultur haft att växa ur. Men frågan om varför klubben även nu har svårt att attrahera supportere gör honom mer fundersam. "Jag vet ärligt inte, det är synd, vi har ett riktigt bra lag och spelare bra fotboll. Det finns ju flera andra klubbar i Uppsala med framgångsrika ungdomsverksamheter, det är klart att de kidsen

kanske hellre håller på sina lag än på Sirius". Angående Dalkurds eventuella flytt så är historieforskaren diplomatisk men inte uppmanande. "Jag förstår Dalkurd. De definierar sig i första hand inte geografiskt utan etniskt, hemmahörigheten är för dem inte lika självklar. Jag kan inte lägga mig i vad de gör, men jag tror en flytt hit skulle vara dåligt för Sirius".

Medan Henrik Ågren representerar Sirius äldre supportere så tillhör Nicholas Notrica, etnologistudent vid Uppsala universitet, det yngre gardet. Som väntat är tongångarna från ungdomen mer positiva angående framtiden, men bakgrundsbeskrivningen liknar historieforskarnas. "Traditionellt har Sirius alltid varit laget att vinna över för barn i Uppsala, de spelar för en mindre klubb här och håller på ett Stockholmslag istället för på Sirius. Sen har Uppsala aldrig haft en arbetarrörelse lik den i många andra städer där fotbollen är större. Folk som flyttat hit gjorde det för att jobba på sjukhuset eller de stora biotekniska företagen. Men det finns ett väldigt stort fotbollsintresse, inklusive för Sirius. Det märktes inte minst när vi kvalade förra säsongen".

För Nicholas är Sirius framtid ljus när det kommer till engagemang från supportere, men nattsvart när det gäller ekonomin. Givetvis har han också åsikter om Dalkurdfrågan. "Det positiva om Dalkurd fick flytta hit är att vi får en tydlig rival. Det skulle hjälpa

Henrik Ågren, Sirius-supporter & professor i historia

pa intresset i staden och vara jättekul för supportrar. Men ekonomiskt vore det katastrof. Konkurrens om träningsplaner och sponsorer, det går inte när ekonomin redan är piss".

Den som kanske har bäst koll på bristande träningsmöjligheter och Uppsalas sportsliga förutsättningar är Niklas Bush Thor. Förutom att han är uppvuxen i stan och make till tidigare kommunpolitikern och numera partiledaren Ebba Bush Thor, är Niklas lagkapten för Sirius FK. Jag lyckas få hans mobilnummer och ringer honom. Kaptenen håller med om Uppsalas blygsamma fotbollskultur men påstår sig ändå se en tydlig förändring. "Det finns helt klart mycket folk som bryr sig. Det märks egentligen inte i hur många som går på matcherna utan snarare på ökningen av folk som kommer fram till en på stan och önskar lycka till". Kapten Niklas är genomgående positiv angående stämningen kring Sirius, även om vissa pikar angående uppslutningen på matcher slinker igenom. Han talar om attitydförändringar, att fler bryr sig om klubben, och att Sirius mer och mer representerar hela Uppsala.

Men han är också tydlig med att det sportsliga kommer att behöva gå före staden. Sirius behöver vara ett bra fotbollslag, då kommer invånarnas intresse att höjas. Men när Dalkurd kommer på tal blir kaptenen tveksam. "Jag har ingenting emot Dalkurd och känner några spelare

där. Generellt sett är det bra med konkurrens men först måste stan kunna ta hand om de klubbar som redan finns här". För första gången hörs det ett litet stygn av besvikelse i kaptenens röst. "Jag är egentligen mest less på att den här debatten kommer nu, det har skapat stor irritation och frustration i onödan, mitt i vår slutspurt". Niklas utspel är enkelt att förstå. IIskan mot kommunens oförstående kring de redan dåliga sportsliga förutsättningarna är berättigad. Sirius dam-

Är en framgångsrik fotbollsklubb något som Uppsala ser sig behöva? Är en framgångsrik fotbollsklubb något som Uppsala ens bryr sig om?

lag har redan fallit offer när träningsstider och ombyteslokaler ska fördelas.

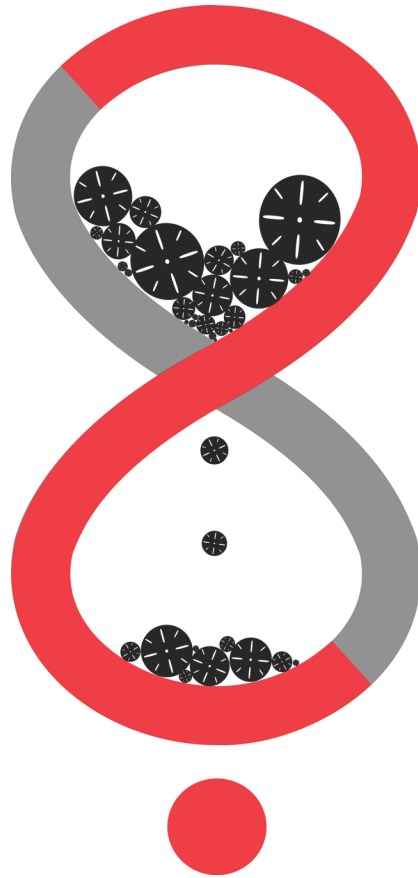
Uppsala är således en stad med både fotbollsintresse och nu, för första gången på länge, även sportslig förmåga. Men för att etablera sig som fotbollsstad krävs mer. För Sirius, som varken känner sig sedda eller förstärkt av kommunen, är utmaningen i det närmaste gigantisk. Laget måste först och främst prestera på en sådan nivå att de 1) tar sig till Allsvenskan och 2) håller sig kvar i där, eller åtminstone etablerar sig som ett

topplag i Superettan. Klubben måste också göra sig av med ryktet om att de är "laget att slå", och enligt både Niklas och Nicholas kan de faktiskt vara på god väg.

Sirius är mer Uppsalas lag nu än kanske någonsin tidigare. Men till slut ligger framtiden i kommunens händer, och då indirekt i invånarnas diton. Oavsett, men speciellt om Dalkurd flyttar till Uppsala så behöver de värdelösa träningsförhållandena förbättras om något lag ska ha en chans mot drakarna från de större (och mindre) städerna där fotbollen har starkare rötter sedan tidigare. Byggandet av nya faciliteter eller arenor är ett politiskt beslut. Det finns inget skäl till att Sveriges fjärde största ort inte skulle kunna etablera sig som fotbollsstad, men det går inte att ha en framgångsrik förening på en plats där den största klubbens lagkapten känner att kommunen inte ens förstår vad elitfotboll innebär. Det behövs en optimism och en vilja att bli något stort. Den finns redan bland fans och spelare, men finns den hos staden? Är en framgångsrik fotbollsklubb något som Uppsala ser sig behöva? Är en framgångsrik fotbollsklubb något som Uppsala ens bryr sig om?

Av alla oviktiga ting, är fotboll det viktigaste. Och Antje Jackelén håller nog på Dortmund ändå.

Demiratus är Snerikes filosofiförening, med en passion för diskussion och tankar. Upplägget är enkelt: vi diskuterar filosofi öppet och utan debatt. För att bättre förstå varandra, oss själva och hela den förbryllande värld vi lever i pratar vi om trender, företeelser, värderingar, tankar och konventioner. Vi träffas onsdag kväll var tredje vecka och varje möte bär ett tema. Inget medlemskap krävs och mötet är öppet för alla intresserade. Vill du utmana dina föreställningar? Välkommen!

Terminens möten
 26 oktober: Grupptillhörighet
 16 november: Revolution
 7 december: Nostalgi, med julfika

Mötena startar kl.19:17 i Övre bar i Snerikes nationshus. Följ oss på Facebook för mer information och eventuella ändringar.

Mail: demiratus@snerikes.se

Jag har lämnat hemmet. Alla mina kläder och de oöppnade presenterna från studenten ligger varsamt nedpackade tillsammans med allt det jag inte kunde skiljas från i mitt gamla rum. Efter att för hundra gången undrat varför jag inte förstår hur ett spännband fungerar då jag ska surra den nyinköpta sängen på taket, styr jag och mina föräldrar från Ikea i mammas bil. Klirret från bortskänkta köksattiraljer och dunsarna från det nyinköpta kaffet när jag från baksätet. Med främmande nycklar läser jag sedan upp det tomma ekande rummet. Det luktar såpa. Framför mig ligger ett glänsande men slitet golv och de vita, kala väggarna sticker i mina ögon. Det är mitt rum. Möblerna bärs snart upp genom det gamla trapphuset utan hiss. Jag skannar av anslagstavlor, klistermärken, dofter - allt som är kvarlämnat från studenterna som bott där före mig. Möbler skruvas ihop och ställs på plats. När allt är klart följer jag med mina föräldrar ut genom trapphuset. Jag ger dem en lång kram innan de åker. Pappa fyrar av ett skämt och sammanfattar situationen: "Det här kommer bli jättebra!". Tystnaden lägger sig och jag går ensam tillbaka till studentrummet för första gången. Jag stirrar

på flyttkartongerna, väskorna och alla grejer jag dragit med mig hit, som bär på så många minnen och slås av tanken "Vad händer egentligen nu?". Med den tanken tillbringar jag den första natten i mitt rum.

Vår serie av första gången-upplevelser som nyblivna studenter blir kortvarig. Snart är våra milstolpar i studentlivet vanor och rutiner och vi kan inte minnas hur många gånger vi har gått på nation, varit försenade till föreläsningar eller kräcks på vägen hem från festen. Vi kan inte enkelt räkna upp hur många tentor vi skrivit eller hur många gånger vi känt att vi inte kommer klara av det här, och trots att vi flyttade in för länge sedan fortsätter vi att fylla rummet. Vi fyller det med fler möbler, mer kläder, ny kurslitteratur och främmande människor som kanske kommer att gå på vår begravning. Med fester, med ensamhet, med hemsläp som vi skäms över, med timmar av studier, med stunder som vi aldrig vill ska ta slut, med personer som vi hoppas så mycket på ska bli våra. Och allt ryms inom dessa fyra väggar, alla våra känslor, alla planer om att göra något stort, alla misstag och all ångest, all glädje och förälskelse ryms i detta

rum. Detta rum, staplat på andra rum i en stad av studentrum där sorlet från fyrtiotusen studenters tankar stiger till ett rytande, ett dånande, en enda hög klar ton. Tinnitus på vägen hem. Där kan vi kan ligga i våra sängar sida vid sida med en främmande människa, endast åtskilda av en tunn vägg. Vi kan ligga där och tillsammans undra över vilka människor vi egentligen ska bli. Känna oss ensamma och oförstådda. Unika. Rummet blir vår ö av trygghet och den kokong som kapslar in våra tankar.

Men studentens dagar fortsätter att gå och det kommer en dag då vi alla är långt borta från den stad där vi var unga. Även om vinfläckarna skuras bort från golven, de trasiga dörrarna repareras och väggarna målas om så kommer vi alltid att vara kvar. Kvar i de där studentrummen som vi kämpade så länge för att kalla hem. Och inte länge efter vi läst vårt rum för sista gången - ett rum som nu ekar tomt med nyskurat golv och vita kala väggar - med nycklar som känns allt för familjära, så läses dörren upp av någon annan. Någon som precis har lämnat sitt hem.

LJUDET AV EN BULLDOZER

- REPORTAGE FRÅN LIVET UNDER MILITÄR OCKUPATION

Klockan tio över nio på morgonen den 27 januari får jag ett telefonsamtal från en palestinsk kvinna vid namn Somoud Risheq: "Malin, ni måste komma nu. De är här! Militären är här! Snälla skynda er, de börjar när som helst". När vi kommer till familjens hus i Beit Hanina har militären redan börjat riva det

TEXT & FOTO: MALIN ANDRÉN

Jag befann mig i Palestina, i östra Jerusalem, med organisationen Följeslagarprogrammet. Programmets syfte är att skicka internationella observatörer till Israel och Palestina för att bidra till att folkrätten i länderna stärks, att våldsamma uttryck av den pågående konflikten förebyggs och att kunskap om vad som händer i länderna sprids: hemma i Sverige och i de andra länder som skickar observatörer.

”Men vad är det du gjort då?” är en av de vanligaste frågorna jag fått sedan jag kom hem. Jag har varit människorättsobservatör, brukar jag svara. Och det innebär många saker. Framförallt innebär det att finnas närvarande för att dokumentera de brott mot mänskliga rättigheter som sker varje dag i Palestina. Det handlar också om att visa internationell solidaritet med de människor som lever under ockupationen, både palestinier och israeler. De båda folkgrupperna lider av ockupationen, som ofta tar sig uttryck i förbud mot att resa mellan de olika länderna, och i militär kontroll av de människor som lever på Västbanken och i Gaza.

Åter till Jerusalem. Jag vill berätta för er om hur brott mot mänskliga rättigheter kan se ut i verkligheten. Somoud Rishq som ringer mig den där morgonen i januari är 29 år gammal, gift, har fyra barn i åldrarna 2 till 11 år och bodde fram till den 27 januari med sin familj i ett litet hus i Beit Hanina, en stadsdel i östra

Jerusalem. I det lilla huset med tre rum bodde även Somouds svärmor Kifaya och hennes två döttrar, 12 och 14 år, samt Somouds mans fyra syskonbarn. Efter husrivningen är 13 personer hemlösa.

När jag och mina två kollegor anländer till Beit Hanina denna morgon hörs redan ljudet av en bulldozer. Jag ser den över hustaken. Gatan till huset är avspärrad med ett israeliskt militärfordon och när vi frågar de israeliska poliserna som står där om vi får passera fordonet för att komma fram för att prata med

”Jag vill berätta för er om hur brott mot mänskliga rättigheter kan se ut i verkligheten.”

familjen säger de tvärt nej. Vi letar oss till en bakväg genom en trädgård och lyckas komma fram till familjen, som står i tårar och ser på hur väggar och tak fullständigt förstörs av bulldozern.

Israel har ratificerat FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna. Detta betyder att de självmant har förbundit sig till att själva följa den och att aktivt se till att den efterlevs. Israel ockuperar Palestina, vilket innebär att israeliska myndigheter har kontroll över palestinier. Det innebär att det är de israeliska myn-

digheternas skyldighet att se till att mänskliga rättigheter efterlevs för palestinier. Ockupationen har pågått sedan 1967 och bryter mot internationell rätt.

Huset i Beit Hanina är bara ett av många exempel på hus som rivits i östra Jerusalem. Under januari 2016 har 13 byggnader rivits och 38 människor blivit hemlösa. Runt familjen har grannskapet samlats. Mellan folksamlingen och huset står det cirka 15 poliser, alla i full mundering och tungt beväpnade med maskingevär och tårgaskanoner. De står stilla och tysta och utbyter inga blickar, varken med mig eller med människorna som står framför dem. Längre bort på gatan står lika många poliser till. Längs grannhusets ena yttervägg ligger en hög med saker. Det är de tillhörigheter som de israeliska poliserna slängt ut från huset innan de började riva det.

Vid de flesta husrivningar som utförs av den israeliska militären i Jerusalem hänvisas det till att byggnaden saknar bygglov och därmed är olaglig. För huset i Beit Hanina finns inget bygglov, och dessutom vill de israeliska myndigheterna bygga en väg för att koppla samman två israeliska bosättningar som ligger bredvid det palestinska bostadsområdet. Bosättningar på Västbanken är enklaver av israeler som lever på palestinsk mark. Bosättningar strider mot internationell rätt då en ockuperande makts befolkning inte är

tillåten att leva på den ockuperade marken. Vägen i Beit Hanina planeras gå rakt igenom det palestinska bostadsområdet. Somouds granne berättar för mig att han också har en rivningsorder som kan komma att verkställas när som helst.

I och med att Jerusalem står under israelisk civil och militär kontroll krävs bygglov från de israeliska myndigheterna, även i östra Jerusalem som enligt internationell rätt är palestinskt. Enligt israeliska bestämmelser får palestinier endast bygga på 13 % av ytan i östra Jerusalem. Under de senaste åren har 94 % av de ansökningar om bygglov som inkommit i området fått avslag. Till detta tillkommer att bygglov är mycket dyra; att ansöka om att få bygga ett hus kan kosta lika mycket som att faktiskt bygga det.

Som ockuperande makt har Israels regering ett ansvar i att se till den palestinska befolkningens rätt till hälsa, utbildning, tillfredsställande levnadsstandard och ständigt förbättrade levnadsvillkor, bland andra mänskliga rättigheter. Dessa rättigheter kränks i och med de stora svårigheter som finns för palestinier att få bygglov, och de stora konsekvenser som kommer med att bygga trots avsaknaden av tillstånd.

När huset i Beit Hanina är rivet och polisen ska ge sig av händer det något och folkmassan blir upprörd.

En man berättar för mig efteråt att en ung palestinsk man har knuffat till en israelisk polis. Poliserna, som jag nu räknar till cirka 40 stycken, svarar med att slå med sina batonger. Jag ser hur flera palestinier träffas i huvudet. Poliserna beordrar och manövrerar hela folkmassan, däribland tio barn, in i ett grannhus.

Vi följeslagare befinner oss utanför, men vi ser hur en man får sitt huvud slaget mot en vägg tre gånger. När alla palestinier är inne i huset kastar polisen in pepparspray och stänger dörren. Polisen backar långsamt därifrån, och försvinner runt ett hörn. När dörren öppnas strömmar människor ut med svullna ansikten, alla spottar och fräser. Några kräks av sprayen.

Det här var inte första gången jag var närvarande vid en husrivning i Jerusalem. Inte heller sista skulle det visa sig, redan samma dag skedde ytterligare en. Detta är vardag för många palestinier som lever i östra Jerusalem och en ögonblicksbild av vad det innebär att arbeta som människorättsobservatör på Västbanken.

Disclaimer

Delar av denna text har tidigare publicerats som en reserapport på www.foljeslagarprogrammet.se.

Jag befann mig i Israel och Palestina som ekumenisk följeslagare på uppdrag av Sveriges kristna råd och Kyrkornas världsråd, genom det Ekumeniska följeslagarprogrammet i Palestina och Israel, EAPPI.

Genom Ekumeniska följeslagarprogrammet stödjer människor från olika delar av världen israeler och palestinier som arbetar för en rättvis fred. Vill du också göra detta? Följeslagarprogrammet rekryterar följeslagare två gånger per år och mer information finns på hemsidan. Vi finns också på Instagram och Twitter.

Malin André

Arbetar till vardags på Migrationsverket Studerade Pol. Masterprogrammet i Uppsala och var ämbetsman på Snerikes mellan 2008 och 2012. Malin var bland annat barmästare, klubbmästare, ledamot i Nationsnämnden och Landskapets ordförande.

Jag stod utanför Södertälje sjukhus och bara väntade på att minuterna skulle passera. Det var ett sådant tillfälle då man är ute i extremt god tid för att man absolut inte vill bli försenad, men vill ge skenet av att vara en sådan person som lugnt glider in precis i rätt tid - finns ens dessa personer på riktigt? Det kändes som att jag var på en helt ny plats, i en helt ny stad. I själva verket stod jag utanför det sjukhuset som ligger precis intill där jag växte upp som barn. Det var min första dag på sista terminen av dietistprogrammet. Programmet som orsakade att jag bytte stad från Södertälje till Uppsala från första början.

För snart tre år sedan kom antagningsbeskedet via ett telefonsamtal från studierektorn. Under loppet av en vecka hade jag bytt ut extrajobben i Södertälje mot heltidsstudier Uppsala - i en helt främmande stad - och jag försökte känna mig som hemma. Jag lyckades inte med det. Att jag den första veckan inte ens hade ett hem utan bodde på ett vandrarhem kanske var en bidragande faktor. Varje dag kändes som den första dagen i en ny stad. Ni vet, när man är vilsen men inte riktigt vill att det ska märkas. Då man hellre går in i närmsta matbutik och köper första bästa vara för att ha en ursäkt att vända tillbaka åt samma håll man kom ifrån. Bara för att inse några hundra meter senare att man är allergisk mot det man köpt. Den känslan.

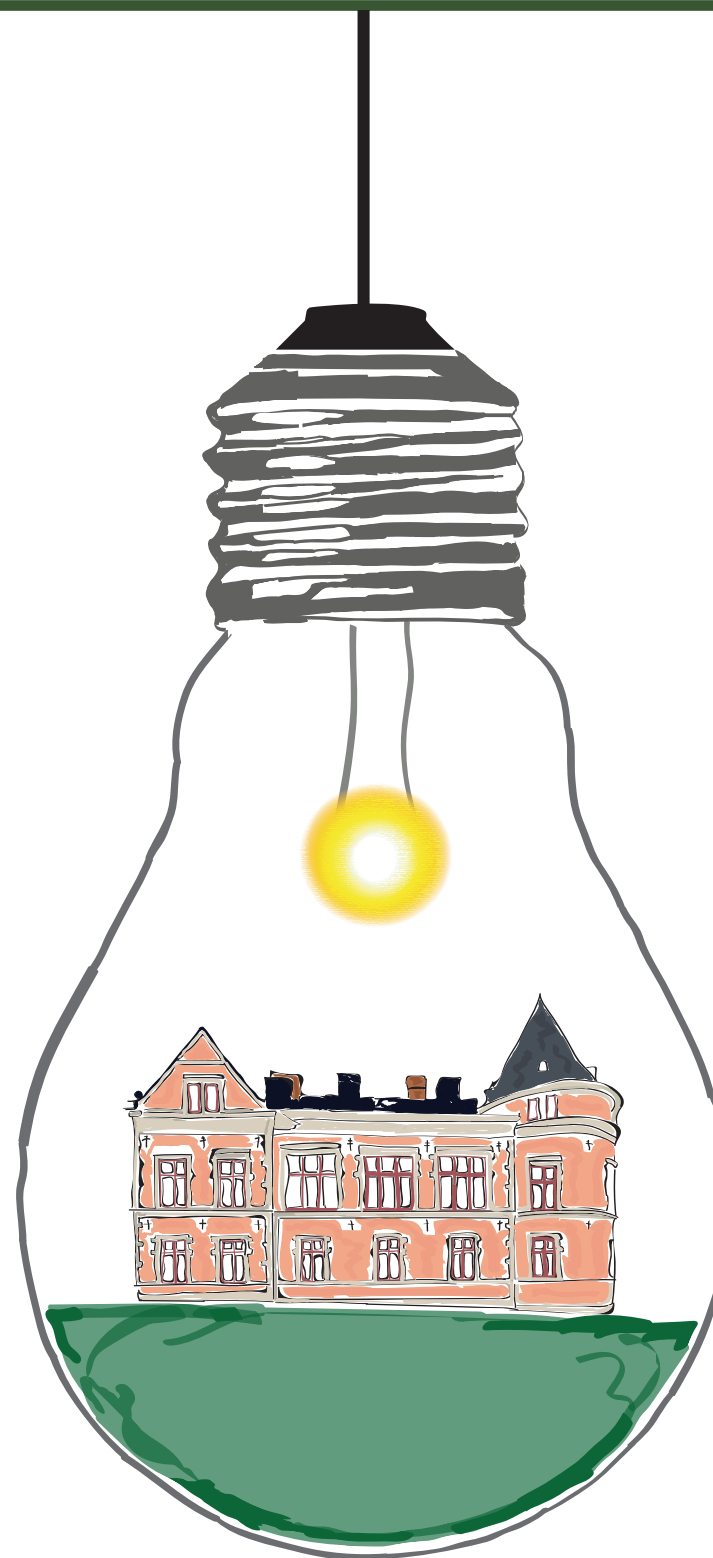
Som tur är försvinner den känslan med tiden. Allt nytt blir bekant. Så kommer den där dagen då man inser att den nya staden är ens hem. Att det som tidigare var ens hem känns mer avlägset. Då, för snart tre år sedan, gick jag över från att vara multidelstidsarbetande i Södertälje till att bli universitetsstudent i Uppsala.

Det som tidigare gjorde att jag kände mig vilsen, känns nu som där jag hör hemma. Allt som tidigare var främmande och lite läskigt i Uppsalas studentliv känns nu som där jag platsar in. Det som känns främmande och lite läskigt nu är det steg jag ska ta här i Södertälje. På sjukhuset jag växte upp intill. Att lära sig att känna sig som hemma är en utveckling. En utveckling även på personligt plan. För att jämföra med sommarens fluga: möjligheten att "evolva" sin inre Eevee till Jolteon, Flareon eller Vaporeon.

Nu stod jag där utanför praktikplatsen och kände mig främmande på det där sättet igen. Valen i mellantinget mellan student- och arbetslivet. Jag lät någon till minut passera. Då kom ett sms från en nära vän: "Stort lycka till idag! Tänk vilken resa du kommer göra nu, wow, oavsett om det känns rätt eller inte så kommer du ha lärt dig massor i slutändan". Nu var jag redo för nästa steg i min utveckling: praktiken. Redo för att utforska ett nytt område, ett nytt potentiellt hem, och dessutom skulle jag komma perfekt i tid.

I ämbetet,
Karin Dungner
Krönikör

Illustration:
Nicholas Deeks
Vinnare av
Terminens
Illustration
VT 16

OKTOBER

- 28 EXTRAKLUBB
- 29 SNERIKEKÖRENS
40-ÅRSJUBILEUM
- 31 LANDSKAP II

NOVEMBER

- 6 STÄDDAG II
- 12 GÅSMIDDAG
- 17 TALARTRÄFF

DECEMBER

- 3 RECCEPAKETS-
AKTIVITET
- 5 LANDSKAP III
- 11 STÄDDAG III
- 13 LUCIAGASQUE

Snerikes bibliotek hittas i Stavenowska huset, det vita huset bakom slottet och dörrarna står öppna från klockan nio varje dag. I biblioteket finns såväl tyst läsesal som studieplatser för grupparbeten, och den kurslitteratur som erbjuds innefattar engelska, genusvetenskap, litteraturvetenskap och historia. Vid intresse av att låna något finns det möjlighet mellan 11.00-13.00 måndagar och söndagar samt mellan 16.00-18.00 onsdagar och torsdagar.

Under höstterminen är det barmästare Veronica Sörinder Karlsson, hovmästare Emma Hessel och köksmästare Erik Lindblom som styr restaurang- och klubbverksamheten. Vid frågor som rör ölutbud, specialkost eller din framtida examensfest är det någon av dessa du ska höra av dig till, via restaurang@snerikes.se. Vill du jobba på nationen kan du gå med i Facebookgruppen Jobba på Snerikes.

I år är det 50 år sedan nationen köpte det sista huset i området som genom S:t Olofsgatan, S:t Larsgatan, S:t Johannesgatan och Rundelsgränd bildar Snerike-Quartieret. Tomten för nationshuset köptes år 1874, och slottet stod klart år 1897. Den sista byggnaden i kvarteret, Stavenowska huset, köptes år 1966. Grattis och hurra till alla som bor i området!

Nu har mer än halva terminen gått - i alla fall mätt i KLM-mätt. Höstgasquen är precis avslutad och alla, från den färskaste recentior till den äldsta senioren, verkade ha en riktigt bra lördagskväll!

Vi klubbmästare har ansvar för nationens traditionella sittningar, det vill säga gasquer och baler. Vi har redan hunnit jobba oss igenom en redundant revolutionsgasque, två magnifika recentiorsmottagningar och en rejäl recentiorsgasue. Den härliga höstgasquen är anordnad tillsammans med seniorföreningen.

I grunden har Södermanlands-Nerikes nation långa traditioner, men varje gasque har också sina unika inslag. Vårt tips är att du borde gå på allt. Eller åtminstone testa på varje sittning en gång under din studietid. Någonstans är det klassiskt att säga att det finns omtentor men inga omgasquer och så är det ju. Man bör inte låta studierna stå i vägen för studietiden!

Kvar på kalendarier är luciagasquen och gåsmiddagen, den förstnämnda på självaste luciadagen. Och på balen, då kan det serveras gas. Den som går får veta.

Edra klubbmästare, Jonas Lovéus & Kristina Kardell

KÖREN FYLLER 40 ÅR!

Nationens kör, Södermanlands-Nerikes nationskör, har en långtgående historia som sträcker sig ända från 1800-talets andra hälft. Det finns material om kören från år 1893, då kören kallades Södermanland-Nerikes Nations Sångkör. Anledningen till att körens startdatum ändå brukar räknas från år 1976 är att Gudrun Eriksson, dåvarande redaktör för nationens tidning, det året omformade kören till en blandad kör. I år firar kören sitt 40-årsjubileum genom att anordna en konsert i Baptistkyrkan den 29 oktober.

Följ oss på instagram

Om du vill ha en mer daglig uppdatering på vad som sker på nationen rekommenderar vi att följa @snerikes på instagram. Hjärnorna bakom instagram är Snerikes marknadsföringsutskott, och genom instagram kan du få en glimt av både verksamheten och arbetet bakom kulisserna.

Hej Snetikettspalten! Jag är nybakad recentior i den bästa av studentstäder och har planerat att gå på en massa gasquer och andra trevliga tillställningar i höst. Då jag är ny i stan är jag ganska osäker på vad som gäller här i Uppsala. Dessutom äger jag inget annat än en mörkblå studentkostym och ett par bruna skor... Vad bör jag bära för skjorta, och kan jag ha svart rock nu när det börjar bli kallt? Slutligen undrar jag vad de här små grejerna folk har på kavajen betyder och hur de bärs?

Vänliga hälsningar,
Killen utan kollen

Hej och tack för din fråga! Framförallt välkommen till den bästa av studentstäder. Att gå på gasque är ju en stor och rolig del av studentlivet och det behöver inte göras särskilt krångligt, bara man har ett par riktlinjer i bakhuvudet. Vi börjar med dina kläder: Du är helt rätt kittad för gasquande med marinblå kostym och bruna skor - dessa kan bäras i princip till allt. Är klädkoden kavaj betyder det helt enkelt mörk kostym och då passar mörkblått utmärkt. Samma kavaj, men med ljusa byxor, kan du bära om klädkoden är udda kavaj. Bruna skor är också godkänt även om vissa anser att svart är mer rätt, men det är snarare en smakfråga. Kom bara ihåg att matcha allt skinn, bär du bruna skor ska bältet och andra accessoarer vara samma nyans. Skjortan kan varieras i det oändliga, men nedtonat är oftast den väg som är säkrast att gå oavsett tillfälle. Tre säkra tips är vitt, ljusblått och ljusrosa med vit krage. Detaljer på skjortan går bra om de är diskreta. Jag inte nog understryka hur viktigt att det är att bära halstyg, alltså slips eller fluga, vid någon av ovanstående klädkoder. Det går fort att lära sig knyta dem, så det är värt tiden. När det gäller rocken funkar svart utmärkt till mörkblått. Samma gäller här - stil och smak styr valet av färg.

För kvinnor eller de som inte vill bära kavaj finns det givetvis en motsvarande stilnivå. Då brukar valet stå mellan en enkel men elegant klänning, exempelvis Den lilla svarta, eller tvådelat med en snygg överdel och kjol. Valen kan varieras in absurdum efter smak. Även i skoväg är det mesta utom höga stövlar tillåtet.

Slutligen: det du menar är pins och bärs en åt gången på vänster kavajslag. De finns i miljoner olika varianter och signalerar tillhörighet till något. Det kan vara en nation, kör, förening eller geografisk plats till exempel. En mycket snygg accessoar som kan bäras i princip när som helst du har kavaj. Saknar du en kan nationens egna köpas i SN-shopen.

Väl klätt framöver!
Eddie Fernberg, marinerat stilpretto

DIN NATION DIN FRAMTID

ILLUSTRATIONER: ALVA SCHIÖLER

Det är många som tror att det är svårt att hitta ett andra hem i en helt okänd stad. Det faktum att Uppsala kommun bygger om Universitetshuset och hela kvarteret runt Syslomansgatan, gör det heller inte lättare att lokalisera sig. Uppgrävda trottoarer, byggstängsel och stora maskiner omger oss. Men i det kaos som råder i just denna speciella del av staden finns ett självklart ljus i tillvaron: Södermanlands-Nerikes nation! Det rosa slottets glada gäng tokdansar i festsalen på tisdagar, steker bacon på söndagar och langar hjortstekar på torsdagar i nationens Bistro.

En del av detta gäng är vi tre recentiorsförmän som har haft nöjet att träffa alla er nya medlemmar under höstens inskrivning. Även om ni kanske ännu endast sett oss sitta fixandes med nationskort och sålt er biljetter till våra olika event, har vi olika intressen utöver detta, precis som ni! En av oss spenderar otaliga timmar i köket parallellt med ingenjörstudier. En annan filar jämt och ständigt på sin sångröst, både i kör och på höstens sittningar. En tredje lämnade faktiskt nationens redaktion för att vara er recentiorsförmän, parallellt med att springa runt mellan Ekonomikum och gymmet. Det är just denna blandning av intressen som har varit en stor motivering till varför vi trivs så bra på nationen, här finns nämligen möjlighet att testa det mesta.

För varje sneriking är valen kring aktiviteterna bara begränsade av hur ditt TimeEdit-schema ser ut - den bästa av nationer är för studenter, av studenter! Nu när Snerikes-introduktion med oss recentiorsförmän är över kan nationslivet kännas förvirrande. Vad är nästa steg in i nationen? Snerikes är givetvis mer än recegasque och spex.

Vi hjälper Simone, Rasmus och Gloria hitta sina vägar till engagemang. Kanske kan du inspireras och hitta något som passar just dig? Om inte - oroa dig inte, dessa aktiviteter och engagemang är endast en bråkdel av vad nationen erbjuder. Här finns något för alla, oavsett om det gäller konst eller fotboll. Om det sen visar sig att du kanske har något nytt du vill starta upp är det alltid uppskattat, det är så alla nationens ämbeten har sin grund.

Vi ser fram emot att se era ansikten på nationen, och vi hoppas att just du är en framtida recentiorsförmän, bartender eller skribent. Vi ses i slottet!

Edra recentiorsförmän,
Agnes, Sara och Valter

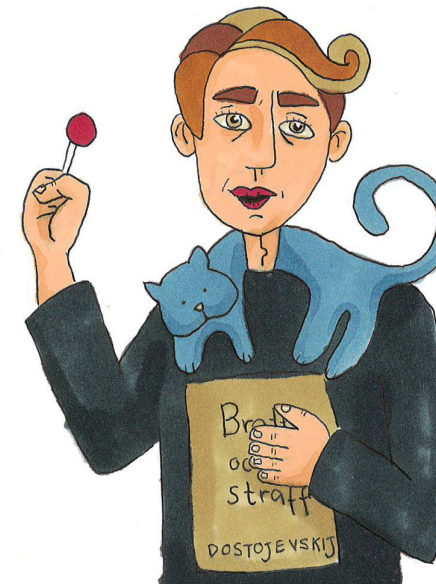
Simone kom till Uppsala i våras för att plugga systemvetenskap. Nu känner hon sig redo att bredda sitt engagemang! Simone bor i Flogsta och gillar prata om livet med sina korridorare, men vill gärna träffa fler nya människor och lära sig nya saker. Hemma i Södertälje jobbade hon extra på ett café och därför känner hon sig hemmastadd i restaurangbranschen.

• Jobba i baren!

Bistro Snerikes har öppet alla dagar utom söndagar, och på tisdagar är det klubb och extra festligt - ett mer välbesökt slott vid denna tidpunkt får man leta efter! Simone har visserligen tidigare erfarenhet, men här får vem som helst testa på vad som helst: steka burgare i köket, balansera fullastade brickor i servisen eller blanda välkomponerade drinkar i baren. Enda inträdesprovet är att kunna beskriva innehållet i en gin&tonic. Skoja! Det lär du dig fort.

• Filosofera med Demiratus!

Vi vill tipsa Simone om nationens nyaste tillskott: filosofiföreningen. Om du är trött på inkompetenta kursare/korridorare/doktorander kanske Demiratus kan erbjuda en ny väg för dina insurrade tankebanor. Demiratus träffas i övre bar på onsdagar var tredje vecka. Spana in facebooksidan för att hålla koll på kommande datum.

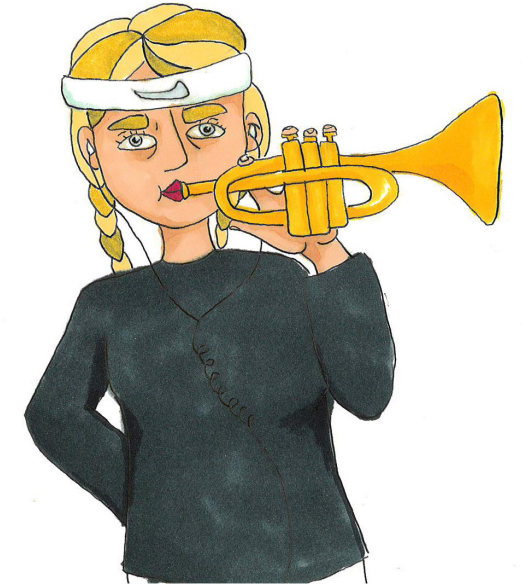
Rasmus är ny i Uppsala. Han flyttade hit från Örebro och valde, förstås, att bli medlem i Snerikes. Rasmus pluggar fred- och konfliktsstudier, älskar att läsa och har ett konstant sockersug. Det han saknar med hemifrån är hans katter och kören han brukade sjunga i. Vad kan Rasmus göra på nationen?

• Sjung i kör!

Snerikekören består av cirka 70 glada sångare som träffas på måndagar. Det är en blandad kör och repertoaren är mycket varierad: det mesta från äldre körkompositioner och traditionella svenska sånger till studentsånger och moderna arrangemang. Körens huvudsakliga uppgift är att sjunga på nationens sittningar. Snerikekören erbjuder dock mer än enbart sång: efter uppträdanden på gasquer håller kören egna sittningar!

• Plugga i biblioteket!

Konkurrensen om bibliotekens kurslitteratur kan vara hård. För Rasmus kan nationens bibliotek vara en riktig gulgruva: framförallt när det gäller att hitta nya favoritböcker. Eftersom Snerikes bibliotek har ett stort utbud böcker i litteraturvetenskap vill vi tipsa Rasmus om att komma hit för att låna såväl klassiker som populärlitteratur.

Gloria lämnade Flen bakom sig och flyttade direkt in i ett kollektiv i Stenhagen. Gloria pluggar till sjuksköterska och men har ganska mycket fritid över. Hennes gamla hobbies - fotboll och orkesterspel - måste självklart följa med till den nya staden. Sagt och gjort - Gloria, välkommen till Hornboskapen och IF Trikadien!

• Spela med HB!

Hornboskapen är nationens orkester, och dessutom den äldsta studentorkestern i hela världen. Har du ett öra för musik? Har du en tuba i källaren som du spelade på för 10 år sedan? Då är du redan överkvalificerad, men säklart välkommen ändå! HB repar varje tisdag i Tom Paulis rum högst upp i slottet. Det är bara att komma dit och lira! Eller lyssna, för all del. Här finns en del instrument som gladeligen lånas ut, men Gloria kommer förstås ta med sin trumpet!

• Sporta med IF Trikadien!

Trikken är perfekt för dig som vill hålla igång men inte vill spendera halva CSN för att få tränas på gymmet. För Gloras del vill vi förstås tipsa om fotbollen, men Trikken erbjuder även beerpong, löpning och basket. Trikken är dessutom alltid öppna för nya förslag: vill du starta ett innebandytag eller kanske dra ihop ett gäng som vill satsa på cheerleading?

Fråga 1

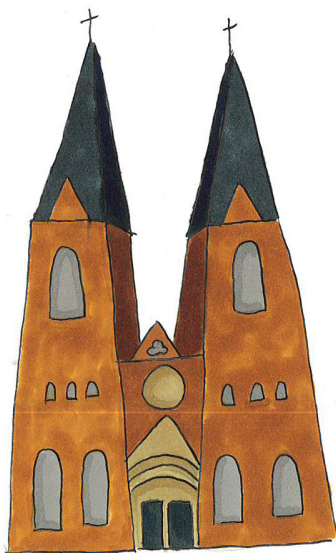
Söderpolisen kallar en viss fyrvägskorsning mitt på Södermalm för boxarkrysset, på grund utav det extensiva våldet som genom tiderna har inträffat här. Vilken är korsningen?

1. Ringvägen/Hornsgatan
- X. Skänegatan/Götgatan
2. Götgatan/Folkungagatan

Fråga 2

Södermalm är känt för att ha mer eller mindre speciella smeknamn på populära platser. Exempel på detta är knivsöder, vitan och skinan. Men vilken del av Söder är det som kallas inmalningstvänet?

1. Danvikstull
- X. Eriksdal
2. Hammarbyhamnen

Fråga 3

Söders skyline har förändrats ett flertal gånger, genom såväl byggen som förstörelse. Vilken kyrka på Söder har lyckats med bragden att brinna ner inte bara en utan två gånger?

1. Sofiakyrkan
- X. Katarinakyrkan
2. Högalidskyrkan

Fråga 4

Den 15 december 2008 är ett datum som de flesta södermalmsbor förknippar med stor sorg och misär. Vad hände den dagen?

1. George W. Bush fick en sko kastad på sig under en presskonferens
- X. Man klubbade igenom att bygga löparbanor runt Zinkensdams IP
2. Bajentomten dog

Fråga 5

Vilken känd Södermalmsprofil pryder sedan 2015 landets 50-kronorsedel?

1. Evert Taube
- X. Astrid Lindgren
2. Torsten Flink

Fråga 6

HT 2014 började en skrämmande trend att ta fäste på nationen. Nu, två år senare, har två gamla södermalmsbor nästlat sig in som barvärdar. Utöver Eric Gadin, vem av barvärdarna är inte från Söder?

1. Albin Björk
- X. Hjalmar Lind
2. Anton Renman

Fråga 7

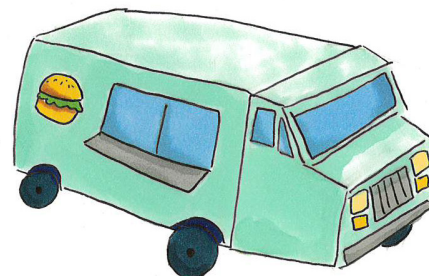
"Här kommer hjältarna från Söder, från orten, Årsta och Gullmarsplan. Ge oss det enda vi behöver, Bajen, en bira o _____"

1. Somnardag
- X. SOS-bidrag
2. Karneval

Fråga 8

Nere på Södermalmstorg står en food truck som var före sin tid. Vad serveras här?

1. Nystekt strömming
- X. Harakiri-korv
2. Älg-kebab (en så kallad "moose-bricka")

Fråga 9

Vilken amerikansk skådespelare dök aldrig upp på sitt planerade dj-gig på Baba Sonic vid Mosebacke våren 2016?

1. James Franco
- X. Zach Galifianakis
2. Elijah Wood

Anton Renman & Albin "Raki" Björk

2 1 7 2 1 2 1 X 2 1 2

UPPSALA AKADEMISKA VINSÄLLSKAP LÅT INTE DIN UTBILDNING STÅ I VÄGEN FÖR DIN BILDNING!

Uppsala Akademiska Vinsällskap (UAV) är en förening i Uppsala som riktar sig till alla studenter vid Uppsala universitet och SLU som har ett intresse för trevligt umgänge i allmänhet och vinkunskap i synnerhet. Alla som vill är välkomna att vara en del av vår verksamhet och ändamålet är att fördjupa kunskapen om viner och andra ädla drycker.

Du behöver inte vara någon finsmakare för att kunna lära dig något om vin, men vi vet att kunskap förhöjer upplevelsen och njutningen vid alla tillfällen. UAV anordnar flera provningar och sociala evenemang per termin, alla med olika inriktning. Vi tror garanterat att du kommer hitta ett tillfälle som passar dig och vi gör det för att lära och ha trevligt tillsammans.

Föreningen har både aktiva medlemmar genom sällskapets egna ämbetsmän samt en styrelse som ansvarar för provningar, evenemang och driften av föreningen. Alla som är nyfikna på föreningen eller har en idé om hur vi kan utveckla den är mer än välkomna att delta i arbetet att utveckla föreningen, antingen genom att vara ämbetsman, styrelsemedlem eller helt enkelt gå på våra evenemang. UAV vill vara en härlig bris av dryckesnördighet i Uppsala studentliv men vi vill inte ta udden av det roliga.

Våra provningar och evenemang kostar mellan 150-200 kr för att så

många som möjligt ska få en möjlighet att delta i våra aktiviteter. Vi försöker hålla så hög klass som möjligt utifrån ett studentperspektiv, vilket har lockat flera studenter till både deltagande och engagemang. Nedan kan du läsa om en del av höstens aktiviteter:

24/10 - Vinskola steg 2 - Rött & Eko

Påbyggnadskurs i vinets ädla konst, med fokus på röda viner och ekologisk vinodling där Professor Anna Mårtensson med kompanjon Jan Gustafsson gästspelar på Norrbyhus för en helkväll med ekologiskt tema.

November - Vinbaren

I november kommer vi ha en provning i samarbete med Uppsalas alldeles egna vinbar Vinbaren, en välförtjänt studiepaus för många innan julfestligheterna.

9/12 - Julfest (en)

Vår egen julfest, där mat, dryck och underhållning står i centrum. Vem vet, vi kanske kör en glögg- och mjödprovning...?

Bli medlem redan idag! Mer information hittar du på Akademiskavin, se alternativt Uppsala Akademiska Vinsällskaps Facebooksida. Vi finns även på instagram under akademiskavin. Har du frågor går du gärna höra av dig till ordförande Oskar Klavebäck på ordf.uav@akademiskavin.se

ETT SEKULARISERAT NATIONSLIV?

TEXT & FOTO: ANNIKA KRONBERG

Södermanlands-Nerikes Nation har haft en nationskaplan sedan långt tillbaka i historien. Idag har samtliga nationer ett ämbete motsvarande nationskaplan, men diskussionen kring detta ämbete har varit på agendan flertalet gånger. Hur kommer det sig att nationer, som enligt stadga ska vara religiöst och politiskt obundna, har ett ämbete med utgångspunkt i en kristen värdegrund? Aktuellt har träffat Södermanlands-Nerikes nations egna nationskaplan Sigrid Sundmark för att hon ska få förklara: vad innebär det egentligen att vi har en kaplan?

Sigrid, som arbetar i Eriksbergskyrkan, prästvigdes år 2002 men har suttit på ämbetet sedan år 2001. Sigrid har två barn och bor på landet utanför Uppsala. När jag ber Sigrid berätta om hur hon är som person säger hon att hon tror att hon upplevs som glad och positiv. Hon säger också att hon känner att hon har lätt att hamna i bra samtal ganska snabbt - och det märks. Sigrid berättar med glädje och stolthet om sina år på nationen: "Jag och en kompis åkte tillsammans till Uppsala hösten 1994. Jag hade ingen aning att man skulle gå med i någon nation, men min kompis sa att 'Den här nationen Snerikes, den är väldigt trevlig!' Det blev det istället för Stockholms, för vi fick höra att det var så snobbigt där då."

Ett år senare fick Sigrid en plats i kören, och det blev hennes huvudsakliga engagemang på nationen. Redan då hade hon span på ämbetet som nationskaplan. "Jag fick i slutet av min studietid höra att den då sittande nationskaplanen Jacob skulle sluta, och då sprang jag direkt upp på kuratorskontoret och sa att det var mitt drömämbete" Nationen valde genom landskap att tillsätta två nya nationskaplaner, och sen dess har Sigrid ytterst hedersamt ansvarat över uppdraget.

"Mitt uppdrag på nationen är ju inte att predika, missionera eller omvända själar"

Ordet kaplan betyder huspräst. Ämbetet skulle alltså kunna kallas nationspräst, men begreppet kaplan används internationellt refererar även till företrädare för islam och judendom. Tanken är att kaplanen ska fungera som ett samtalsstöd till studenter och ämbetsmän, samt finnas som resurs vid en eventuell kris: "Mitt uppdrag på nationen är ju inte att predika, missionera eller omvända själar, men vi ska heller inte komma med falsk marknadsföring och därför är det viktigt att jag bär prästkragen när jag syns i officiella sammanhang."

Kaplanens huvudsakliga funktion är individuella samtal, och därför är det relevant att ifrågasätta varför nationer än idag, trots den religiösa obundenheten, väljer att ha en kaplan istället för en psykolog. När jag frågar Sigrid om hon tror att det är ekonomiska skäl som ligger bakom beslutet, förklarar hon att även en psykolog hade fått göra sitt ämbetsmannautövande som ett ideellt arbete. Hon påpekar också att hon tror att vår nation är ganska traditionell, men att hennes långa ämbetsmannaperiod till stor del beror på att både hon och nationen tycker att det är ett välfungerande samarbete. Sigrid belyser även det faktum att en präst har absolut tystnadsplikt, vilket innebär att nationskaplanen heller inte har någon anmälningsplikt: allt som yppas inom ramen för det enskilda samtalet kommer alltså att stanna där. "Det kan vara så att det initialt inte är en terapeut man behöver träffa - utan främst någon som lyssnar. Visar det sig att personen mår väldigt dåligt kan jag som präst hjälpa till att hänvisa vidare, dra i några trådar, ringa ett samtal"

Relevant i diskussionen är också huruvida en präst - en nationskaplan - kan fylla funktionen som samtalskontakt även för icke-kristna. "Vi pratar ju med precis vem som helst.", säger Sigrid. "Att vara kristen är att möta alla männ-

iskor som medmänniskor - man gör inte skillnad på den som behöver hjälp. Det finns inget som helst krav på att man ska vara bekännande kristen för att prata med en präst. Många av de samtal jag har handlar ju inte om tro, det är livsfrågor."

Men hur ser du på om man tillhör en annan religion? Är det troligt att en muslim skulle höra av sig till en präst? "Ärligt talat så vet jag inte. Under min tid som kaplan har jag hittills inte haft samtal med någon muslim, vem vem som helst är naturligtvis välkommen att höra av sig. Mitt uppdrag är som sagt inte att omvända någon, jag tror att om man är bekännande muslim så delar vi att vi är troende människor. Vi är bekännande av nånting, vi delar erfarenheten av att ha mött gud. Mitt uppdrag är att lyssna och vara medvandrarare en bit på livets väg"

Jag ber henne att ytterligare motivera varför en student idag skulle kontakta en nationskaplan istället för en psykolog eller annan samtalsterapeut. "Jag brukar tänka att det kan vara ett bra ett bra första steg: det går lätt och snabbt att få boka ett första samtal, och det är gratis. Det kan vara bra att få prata med någon som inte är en kompis i samma situation, inte

en förälder, men någon annan vuxen. Därför finns Universitetskyrkan, och nationskaplaner, som ett slags nätverk."

Vi pratar en liten stund om psykisk ohälsa bland studenter och hon betonar att hon ser det som ett samhällsproblem, men att det är positivt att vi har börjat bryta tabu kring det. Sigrid vill i sitt ämbete hjälpa till att arbeta med studenters psykiska ohälsa, och hon anser att nationskaplanen är en resurs som

"Jag ska vara nationens vän, och sen råkar jag vara präst, men jag är studenternas vän."

kan - och borde - utnyttjas mer. Idag önskar Sigrid att det var fler som vågade höra av sig, även om hon förstår att en liten belastning på ämbetet också kan innebära att nationen faktiskt mår bra. "Jag ska vara nationens vän, och sen råkar jag vara präst, men jag är studenternas vän."

Jag känner att Sigrid, som med både stolthet och trygghet svarar på mina ibland kritiserande frågor, har skapat en tydligare bild av varför nationen har en kaplan trots att nationen inte kan, vill eller får ha en religiös

Behöver du någon att vända dig till?

Sigrid Sundmark telefon 018-430 36 90 & sigrid.sundmark@svenskakyrkan.se

Studenthälsan telefon 018-471 69 00. På Studenthälsans mottagning arbetar kuratorer, psykologer och läkare

Akut psykiatri vid Uppsala Akademiska Sjukhus, telefon 018 - 611 25 00

Mind - Självordslinjen telefon 90101. Chatt finns via mind.se

Jourhavande medmänniska telefon 08-702 16 80 & info@jourhavande-medmanniska.com

koppling. Min främsta insikt är att det viktigaste är att den man pratar med vill lyssna oavsett våra likheter och skillnader: att få bli lyssnad på med värme och omtanke. Sigrid omges av ett lugn och en kärlek som gör att vår tillhörighet till nationen kan räcka för att vi ska bindas samman.

När samtalet lider mot sitt slut vill jag göra en ripoff av Kristoffer Triumph, som leder intervju-podden Värvet. Han avslutar alltid sina (mycket lyssningsvärda) poddar med samma fråga, och jag frågar Sigrid samma sak: vill du rekommendera något? "Körsång! Det är en sån må bra-kick. Och också att fundera över vad som är viktigt i livet, på riktigt. Försök lyssna till din innersta längtan. Man vet innerst inne vad man mår bra av, vad som är rätt för en, men om man någon gång tvivlar så finns nog svaren där innerst inne."

Jag lämnar Sigrid och Eriksbergskyrkan med en större förståelse för nationens bundenhet till traditioner. Nästa gång jag träffar en sneriking som vacklar i livet ska jag tipsa om Sigrid. Hon kan inte fixa någons liv, men hon kan lyssna en timme, och ibland kanske det är vad som behövs.

EN KVÄLL MED THEO

TEXT: MIKAELA BYBERG. FOTO: VENDELA BERNSTRÖM

Nationen har fått en ny förste kurator, precis som varje höst, och det hoppas jag att ingen har missat. Men frågan är: vem är mannen som kallar sig IQ?

Bara lugn, jag har axlat ansvaret att försöka reda ut detta. Jag har fått tips från redaktörerna om att ett hemma hos-reportage kanske vore roligt, eftersom Theodor bor i ett av nationens finare hus. Jag och Theodor bestämmer oss snabbt för det - inte kommer på fråga. Låt mig bara säga följande: att städa är något som inte prioriteras hemma hos en kurator vid terminsstart. Eftersom jag och Theodor har varit vänner i flera år vill jag att ni ska få min bild av honom. Vi bestämmer oss för att en avspiegling av en kväll med Theo är det bästa sättet för att ni ska få chansen att hänga med i Theodors liv. Jag bestämmer möte med Theodor efter jobbet. Han har spenderat helgen på Barnens ö, på kongress med kuratorer från andra nationer. Jag tror att vi ska hänga hemma hos honom, men självfallet lyckas han på ett magiskt sätt få mig att gå med på att städa nationens gästrum Ivan Svensson, innan intervjun. Vi möts upp där, i Stawenovska huset, och Theo upplyser mig om att han är sugen på pannkakor. Perfekt start på en kväll med Theo! tänker jag genast och vi sätter av till Ica för att handla ingredienser.

Jag har som sagt känt Theodor länge och i vår vänskapskrets är han inte känd för att vara någon gastronom utan, som han själv säger; "det ska gå snabbt att laga mat". Väl på Ica fastnar han genast vid snabbmakaronerna och utbrister: "dessa finns på min favoritlista!". Det visar sig att Theo har en favoritlista med topp tre saker man alltid kan, borde och ska

handla på Ica. På denna lista finns, som ovan nämnt, snabbmakaroner plus grädde och, inte så otippat: chips. Jag blir runtvisad till alla Theos favoritprodukter, och får förklarat för mig att stigande priser är något som påverkar listan väldigt mycket.

Vi lägger mjölk och chips i vår kundkorg - det är viktigt att testa nya chipssmaker - och går till kassan. Väl framme bestämmer sig Theo för att betala hela kalset med enkronor. Bara på dessa 20 minuter sedan vi gick från Snerikes till Ica har han hunnit visa det han själv påstått om sig själv: han är en expert på oväntade saker.

Hemma hos Theo glider vårt samtal genast

“Väl framme bestämmer sig Theo för att betala hela kalset med enkronor”

in på hur länge vi egentligen har känt varandra, och tro mig, jag har varit delaktig i många oväntade saker Theo har gjort. Jag och Theo - eller Enthréo som han kallades då - lärde känna varandra då vi båda jobbade Bryggan 2013, jag som servis och Theo som entrévärd (get it now?). När sommaren var slut frågade Theo mig om jag ville ställa upp som reccheförman tillsammans med honom. Sagt och gjort: nu var vi vänner på riktigt.

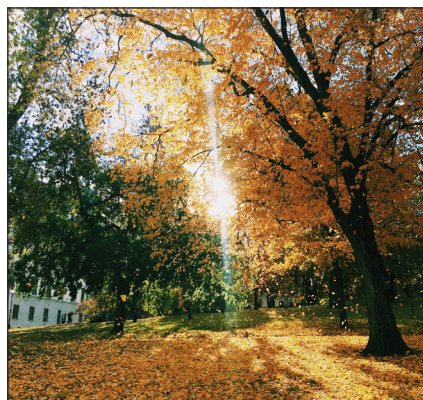
Tre år kan gå väldigt fort och det är lätt att man glömmet bort tiden. Medan vi steker pannkakor börjar vi prata om våra minnen tillsammans, och vi kommer snabbt överens om att våra äventyr speglar hur Theo är som person. Ett starkt minne är från en vinter i Uppsala, då vi bestämde oss för att nationen behövde en soffa i ämbetsmannarummet. Beslutet var taget - vi köpte en soffa på loppis och bar den genom halva staden. Väl framme vid Snerikes fick vi några andra att bära upp

den till tredje våningen. Dessvärre möttes soffan av visst missnöje, och idag står den inne hos Hornboskapen. Men, vi är båda glada över soffans äventyr och enligt mig bekräftar det att Theodor är både spontan och handlingskraftig - men även lite knäpp. Kanske är samtliga egenskaper bra att ha som kurator?

Ett annat bevis på Theodors spontanitet och äventyrlust är den gången Theo smsade klockan elva på kvällen och frågade om jag ville följa med och paddla kanot. Han glömde att nämna hur vi skulle ta oss dit och vi cyklade tur och retur två mil. Samma sommar som kanotresan spelade vi spel på Snerikes, innan vi bestämde oss för att gå till på pubbrunda hos våra grannar: V-Dala och Uplands. Detta var, som tillägg till historien, en söndag, vilket innebar att alla våra vänner hade gått och lagt sig. Alla förutom två stycken som befann sig i Stockholm. Vi bestämde oss för att åka dit. Inga tåg gick men vi kom på den briljanta idén att åka taxi. Det billigaste alternativet var att byta taxi på Arlanda, och väl på flygplatsen bestämde vi oss för att åka någon annanstans - vilket dessvärre, eller som tur var, inte genomfördes, då vi inte hade några pass med oss. Hursomhelst kom vi fram till Stockholm tillslut, och resten är historia. När jag frågar Theodor vad en sådan upplevelse kan säga om honom som kurator, fnissar han och säger att han kanske har insett att man måste sitta lite stadigare på sin stol som kurator. Han tillägger dock att han vet att kuratorsåret går snabbt, och att det är viktigt att det får präglas av viss impulsivitet för att man ska kunna maximera sin tid på nationen.

Som en av Theodors närmsta vänner kunde jag inte vara mer stolt eller glad att han bestämde sig för att ställa upp som förste kurator. Som den scout han är vet jag att han kommer att göra sitt yttersta för nationen och kan inte tänka mig en kurator som är lika uppfinningsrik eller lekfull som han är!

PLUGGET

Ibland måste man få en paus från plugg och plikter, låta andra delar av hjärnan jobba och få skapa kreativt. Om du behöver en kreativ push och har lite CSN-pengar över, är Medborgarskolans och Folkuniversitetets olika kurser ett bra val. Vår för inte lära dig att dreja? Eller kanske vill du bli expert på fotografi? Det finns hundratals kurser att välja på!

Till dig vars spargris ekar tom: misströsta ej. Det finns gratis sätt att vara kreativ. Vår för inte starta en bokcirkel med några kompisar? Eller kanske en syjunta? Anordna en pysselkväll? Eller, om du inte vill styra upp något själv, kan du gå på öppen kroki som hålls för studenter på onsdagar i Engelska parken, ett hett tips!

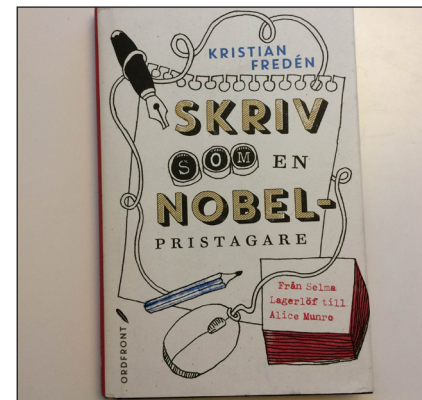
INREDNINGEN

DIY-trenden har inget slut. Ekollon i runda vaser från Svenskt Tenn har varit en trend i flera år, och Instagram har även denna höst besudlats de ekens rotsystem. Men! Det finns fler alternativ än att kämpa sig fram med tandpetare och ekollon. Från alla växter kan sticklingar klippas, och sätts de i vatten kommer ett rotsystem att utvecklas efter några dagar eller veckor. Vår för inte sätta en murgröna i en vas, låta den rota sig och vips har du en gå bort-present för en väldigt liten peng!

PODDEN

“Ärligt, öppet och roligt om PMS, relationer, forskning och botemedel” - så beskriver Charlie Michaelsen och Jenny Öhrn Segolsson sitt bidrag till det mångmediala samhället: PMS-podden. Charlie och Jenny har poddat sen ett år tillbaka och har under denna period hunnit gå igenom allt från naturläkemedel, gynekologi, oförstående manliga kollegor och loggande av menscykler. PMS-podden är intressant och givande för såväl pms:are som människor i deras omgivning. Charlie och Jenny känns som ens bästa kompisar och bonusföräldrar på samma gång, och på ett lättsamt och humoristiskt sätt sprider de information om kvinnokroppens finesser.

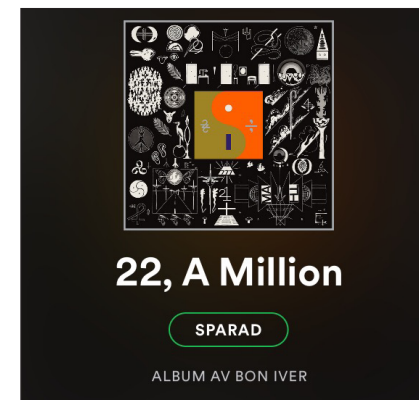

BOKEN

Skriv som en nobelpristagare - från Selma Lagerlöf till Alice Munro är skriven av Kristian Fredén som är författare och litteraturkritiker. Han är även bibliotekarie på Svenska Akademiens Nobelbibliotek i Stockholm.

Fredén presenterar i boken ett urval av nobelpristagare genom tiderna, han berättar om deras bakgrund med koppling till de verk de har skrivit. I slutet av varje kapitel finns en skrivövning med koppling till den aktuella pristagarens sätt att skriva, samt tips på viktiga böcker denne har skrivit och intressant litteratur som skrivits om författaren.

Skriv som en nobelpristagare är en lättillgänglig och intressant bok, den kan ses som en lärorik kompass - den pekar ut några av 1900 och början av 2000-talets mest inflytelserika författare. Boken är också en berättelse om ett antal personers intressanta livsöden, och den är fylld av boktips för mer läsning och en hjälp för dig att utveckla ditt eget skrivande. *Skriv som en nobelpristagare* är helt enkelt perfekt att sysselsätta sig med när höstregnet smattrar utanför fönstret. Vem vet - kanske har du plitrat ner några egna alster när vårsolen visar sina första strålar?

MUSIKEN

Höstens album är här - Bon Iver har efter fem års tystnad släppt sitt tredje album, 22, A Million. Bon Ivers två spelningar på Cirkus i januari sålde slut på ett fåtal minuter, och ingen kan påstå sig vara förvånad. 22, A Million är ett mästerverk. 22 Over Soon, 8 (circle) och 00000 Million är några av redaktionens favoriter, och såväl titlarna som musiken präglas av ett abstrakt, mystiskt men så inkapslande filter. Tips! Lyssna i hörlurar, då kommer Bon Ivers musik allra mest till sin rätt.

FILMEN

Filmen inleds med att Hank (Paul Dano), som är strandsatt på en öde ö, finner ett lik som spolats upp på stranden. Liket spelas av ingen mindre än Daniel Radcliffe, mest känd för att ha spelat Harry Potter. Det visar sig att liket på något sätt inte är död på riktigt samt att det har en rad märkliga förmågor. Swiss Army Man är definitivt underhållande, och inte lik någon annan film jag sett på länge.

ANTON JULIN MÖTER

TERMINENS RECENTIOR

TEXT: ANTON JULIN. FOTO: VENDELA BERNSTRÖM

Det var en torsdagskväll i Uppsala, klockan var åtta och jag var nervös. Så här i efterhand skulle jag nog vilja påstå att nervositet blev ett genomgående tema i mitt lilla projekt, att intervjua höstens mottagare av priset Terminens recentior: Grim Jonsson Wold. Den gemensamma nervositeten verkade också härstamma från samma koncept, nämligen skräckan och spänningen att göra något nytt, för första gången.

Men vem av oss hade det då värst och varför? Att det skulle ha varit jag var föga troligt, dock fanns det en annan möjlighet utöver Grim och mig, nämligen nationens förste kurator Theodor Söderberg. När jag förklarade min idé för honom - att jag ville intervjua terminens recentior - var han ännu inte redo avslöja vem som valts, personen i fråga skulle först bli informerad. Istället var han väldigt mån om att jag skulle berätta vem jag trodde skulle bli vald, om kuratelets val möjligtvis skulle spegla nationens vilja. Kanske var det bara en ursäkt, att han var egentligen bara rädd att jag skulle råka försäga mig innan recegasquen. Samtidigt är valet av Terminens Recentior ett av de första offentliga beslut av nyvald kurator ska göra, och det finns inte många som inte har en åsikt om vem som ska väljas. Eller ja, många i förhållande till den lilla skaran som faktiskt känner till konceptet.

Varför var jag då så nervös? Jo, det var nämligen så att jag har denna torsdag tagit mig över Fyrisån för att för första gången besöka den lilla - men mycket gemytliga - Gotlands nation. Det var alltså där jag satt med en lam-färsburgare beställd, och en stråorkester bakom mig gjorde sig redo för att spela för kvällens pubgäster. Grim var dock något försenad.

Tillslut dök han upp och svaret på frågan om

nervositet blev uppenbart. Detta var nämligen kvällen innan recentiorsgasquen och om mindre än 24 timmar skulle mannen som satte sig framför mig hålla sitt första tal för 188 personer. Han förklarade sin försening med att han hade hjälpt till att putsa kandelabrar inför morgondagens sittning och jag kan inte påstå att jag blev förvånad.

Att Grim har en outtröttlig arbetsmoral är något jag själv bland många andra har fått uppleva: när han kommer springande till baren med mer öl än vad man hinner sälja, eller när han svabbar golven som en del av nationens städolag. Plötsligt slog det mig: detta att slänga sig in i nationslivet och verkligen ta på sig så mycket som möjligt, kanske är det något som genomsyrar alla de som tidigare tagit emot samma pris?

“Han som kom hit med högt flygande planer på hur nationen ska fungera, han har idag assimilerats.”

Det är dock inte mina teorier om medaljutdelning som har relevans här och det är ju sedan innan fastslaget att dessa delas ut när någon “har gjort något bra”. Istället skulle Grim vändas ut och in, upp och ner: så jag skulle få reda ut vad 20-åringen framför mig hade att berätta om sig själv. I takt med att stråorkestern började spela Beethoven gick vi igenom de sedvanliga frågorna som bör ställas när man intervjuar en sneriking. Och Grim hade gjort sin hemläxa!

Jag fick höra historien om hur en skånsk förste kurator smått flinande introducerade honom till snapsen Bäska droppar: rätt så exakt ett år tidigare. Citatet ”Jag ville ju vara med i den

bästa” skrevs ner. Det nämndes att det ädlaste ämbetet är att servera ärtsoppa varje torsdag. Det står sig utan någon tvekan att Grim är inbiten. Han som kom hit med högt flygande planer på hur nationen ska fungera, han har idag assimilerats.

Grim kom till nationen genom kontakt med en av nationens dåvarande restuarangvårdar, en person han under ett års tid gick från att tänka på som tjejen med rött hår till att se henne som en nu nära vän. Direkt när han kom in och började arbeta kom han snabbt med förslag på hur saker kunde förbättras, allt från mindre ändringar till en total omstrukturering av baren och dess ölkylar.

Nu, med mer kött på benen, har han fortsatt i samma bana - dock med mer tydlig struktur - där han hela tiden spekulerar i nya projekt som han med nationen bakom sig skulle kunna genomföra. Detta stämmer samtidigt bra överens med hans beskrivning av nationen, en plats där alla typer av människor kan mötas och tillsammans sträva för att åstadkomma något vi kan vara stolta över. Han ser på den så som många studenter förre honom har gjort: “ett andra hem”.

Svaret på hur Grim ser på nationens roll i hans liv i Uppsala blir ju längre kvällen går allt tydligare. Dock var hans intresse för att prata om sig själv betydligt mildare och han är skicklig på att undvika de flesta frågorna. Jag gjorde trots detta några försök att pressa honom lite och vissa personlighetsdrag framhåver sig. Grim skulle exempelvis beskriva sig som en intresserad och nyfiken person, vilket i sin tur väl speglar hans motivering till varför han har ett så stort intresse för en rad möjliga framtida ämbeten. Han spekulerar i den möjliga charmen med att få besluta om vilken öl nationen

ska sälja och vips, så hade vi bytt samtalsämne från Grim till nationen igen!

Vissa saker smög sig ändå fram, exempelvis hur det som tilltalade honom så mycket med nationen var det faktum att enbart studenter kunde anordna något så stort som tisdagsklubbarna, och att han kände igen sig i inställningen som han upplever finns på Snerikes: “om man ska göra något så gör man det ordentligt”. Om det är detta som tilltalar honom, säger det kanske en hel del om hans personlighet, men vad vet jag?

Precis som stråorkestern spelade på sin sista vers för kvällen - jag ska inte ens låtsas att jag visste vad som spelades denna gång - kom jag in på mina sista intervjufrågor. Vi täckte således det sista ämnet: morgondagen. Grim hade nämligen som uppdrag - som nationens nya fanbärare - att föra fanan som leder höstens recentiorer till slottet, där han framför hundratals människor mottog sin medalj. Nervositeten gjorde sig genast tydlig igen och vi lämnade ämnet med en överenskommelse

att det säkerligen skulle gå bra.

Samtalet styrdes istället in på hur resten av torsdagskvällen skulle bedrivas och jag fick det svar jag förväntade mig, han skulle tillbaka till nationen för att putsa de sista kandelabrarna. Vi traskade tillbaka över ån och åter till nationen. På vägen diskuterades bilden på honom i tidningen och mitt förslag om en bild på honom från morgondagen, i frack och med fanan i högsta hugg, möttes av ett bestämt nej. Inga bilder som fanbärare eller för upplädd, hellre en enkel bild eller möjligtvis en från när han lagar ärtsoppa. Vi kom överens om att vi ordnar något annat och Grim tog sig upp till tredje våningen för att putsa vidare.

Istället för något putsande satte jag mig ner med några från kvällens kökspersonal som precis hade slutat och lade undan mitt anteckningsblock för kvällen, för att istället beställa in något att dricka. Det är tur att det inte är min arbetsmoral som är relevant här. Men samtidigt kunde jag inte riktigt släppa mina funderingar över just valet av bild och även i

skrivande stund är jag något förbryllad. Personligen är möjligheten att se sig själv i frack - eller en polotröja och tweedkavaj - en av veckans höjdpunkter. Är det möjligtvis en fråga om dessa tidigare nämnda nerver? Nej, troligtvis inte. Istället är det kanske en motvilja att vilja sticka ut, att inte sätta sig själv som viktigare än andra? Ja, det känns nog som den rimligaste motiveringen.

Själv skulle jag dock vilja framhäva att den chansen är förbi, oavsett priser och medaljer och inte bara för Grim. Han har nämligen precis som så många andra vilka var nya förra hösten tagit sig igenom sitt första år i Uppsala och på nationen. Denna grupp är inte längre recentiorer. Även om de kanske inte känner av det än, är de en del av de som varit här lite längre och kan lite mer. Det är nu de som ler lite smått när någon testar sin första snaps och de som för de nya medlemmarna och nationen framåt.

PRESTIGELÖST OCH POLITISKT PÅ POETRY SLAM

TEXT: KARIN NEDLER

FOTO: LOVISA NONNEN

Den stora salongen är nedsläckt sanär som på scenljusen i rött, blått och gult. En efter en kliver de upp, med block och mobilanteckningar och vissa med dikterna memorerade. Det handlar mycket om politik, kärlek och identitet, rätten att få vara den man är och älska den man vill. Varje tävlande får prata tre minuter innan poäng börjar dras av, och det är många som drar över. Ingen tittar på klockan eller håller tiden. Allas blickar vänds emot poeterna som rabblar känslor, tankar och funderingar i rasande fart, med en hel del stilistiska knep. Sedan vänder sig alla om och tittar på jurygruppernas poängtavlor - vem får högst poäng? På Reginateaterns scen är det fullt ös i över två timmar, när Poetry Slam står på schemat.

När Henry Bowers, konferencier för kvällens Poetry Slam, kliver upp på scenen frågar han hur många som aldrig varit på ett slam tidigare och tio, femton, händer sträcks upp i luften. Under kvällen tävlar åtta poeter, förklarar han. Vinnaren får både en direktbiljett till finalen i december och chans att uppträda under helgens poesifestival Ordsprak, med influgna poeter från hela världen. Och med de orden är tävlingen igång.

Det blir mycket skoj. Dikter om misslyckade relationer och sociala fobier som möts av igenkänningsnickar, skrattsalvor och händer som klappar. Flera av de tävlande tar upp frågor om kärlek, sex, identitet och rättigheter. Flyktkrisen och den invandringsspolitik Sverige idag bedriver kommer upp

flera gånger.
- Slopa svenskheten! Fram med friheten! Gör om, gör rätt. Se till att ge plats åt medmänskligheten, deklarerar Anna Hultkvist, kvällens sjunde tävlande, till ett hav av applåder.

Anna är student vid Uppsala universitet och har varit engagerad i poesi i flera år, bland annat i Poetry Slams SM.
- Jag tycker om Poetry Slam för att det är ett så öppet och tillgängligt forum, vem som helst kan vara med och man kan göra precis vad man vill. Det blir ett uttrymme för att vara

"Slopa svenskheten! Fram med friheten! Gör om, gör rätt. Se till att ge plats åt medmänskligheten!"

politisk och säga vad man tycker. Idén med slam är prestigelös och publiken fångas. Är det bra är det helt fantastiskt, är det dåligt spelar det ingen roll, förklarar hon.

Anna flyttade från Linköping till Uppsala för att plugga till veterinär och hamnade efter en tid på socionomutbildningen istället. Fem av sju terminer är nu avklarade. Poetry Slam kom hon igång med lite av en slump. En kompis skulle uppträda, Anna bestämde sig för att göra detsamma, och på den vägen är det - men text som konstform är inget nytt för henne.
- Jag har rappat i flera år och hållit på mycket med musik, men det var alltid strul med att få tag i någon som kunde göra beats. När jag

testade det här insåg jag att jag kunde hålla på med samma sak, men utan någon musik till, och fastnade för det.

Estradpoesin tar upp en hel del tid i hennes liv, men det är mer av ett fritidsintresse än någon framtidssatsning, menar hon.
- Det här gör jag för att det är kul. I framtiden vill jag jobba som socionom inom äldreomsorgen, allra helst öppna ett eget äldreboende.

För den som vill testa på Poetry Slam har hon två tips: inspireras och våga.
- Man tror att man inte vågar, men när man väl kommer upp på scenen är det en upplevelse. Är man inte redo för det tycker jag man i alla fall kan gå på slams och lyssna, inspireras och börja skriva.

Kulturassistenten Maja Olsson som har varit med och anordnat tävlingen och helgens poesifestival, ser att intresset ökar hela tiden - särskilt

efter det SM som Uppsala anordnade 2010. Hon tror att populariteten har att göra med framställningsformen.
- Jag tror det här ger en ny bild av poesi till människor, många som gillar hiphop fastnar för Poetry Slam. Det är ett brett forum och allt mellan himmel och jord får plats, förklarar hon.

När det gäller tips om att börja slamma är hon inne på samma spår som Anna: våga.
- Våga satsa, säger jag. Tänk inte på rätt eller fel. Vi brukar säga att det inte går att tävla i poesi, det är därför vi gör det. Det blir en konstform i sig att kunna tävla.

Poetry slam är en tävling i estradpoesi där alla får delta. På tre minuter får man, utan rekvisita eller effekter, läsa en dikt man själv skrivit som sedan poängsätts av jurygrupper som calts ut i publiken. Poetry Slam leds alltid av en konferencier i form av en MC, Master of Ceremonies, och en s.k. offerpoet (som själv inte deltar i tävlingen utan finns till för att jurygrupperna ska få testa betygsätta och sedan ha poeten som referenspunkt för resten av kvällens omdömen).

Estradpoesi är poesi framförd muntligt på scen framför publik. Begreppet är brett och innefattar t.ex. Poetry Slam, Open Mic och vanliga poesi-uppläsningar.

Under hösten på Regina förekommer Poetry Slams 17 oktober, 14 november, 30 november (då på Gränhybiblioteket) och 21 december, vilket är finalen. På finalen koras Uppsalamästare och SM-kandidater.

Den som vill prova på att tävla kan förhandsanmäla sig till Reginateatern eller anmäla sig på plats.

Kulturassistent Maja Olsson, en av tävlingens arrangörer.

POSTTIDNING **B**

Returadress:
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala

PÅ: MADAGASKAR

APRIL 2017

ETT AV NORDENS ÄLDSTA STUDENTSPEX